

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 131. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649681603712/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Bageren skulde ansee dette Udbrud for en Alusion paa sig, thi han sad ogsaa her i Sandet, med et Ansigt rødt og rundt, som en »Röslein roth, Röslein auf der Heide«.

Vi kjørte bestandigt fremad; det var som et evigtgrønt Stykke Cattun, med hvide Pletter, var udsændt i Karretvinduet, ingen Afvexling i den hele Egn. Gud give jeg nu havde sidste Act af: »*wrey Tage aus dem Leben eines Spielers*«, som jeg gik fra, den kunde have gjort godt her. Vi kom forbi et Sted, hvor der i gamle Dage havde staaet en Galge, men dette Phantasiestykke var da ogsaa borte, jeg maatte da selv til at skabe, og saaledes fremstod:

Tre Dage af en Tyveknægts Liv

Den første Dag – jeg husker det godt!
Det var paa Marken, foran et Slot,
Man hængte Een i en Galge der,
Og det var min Fader, gærne her.
Min Moder man ind i Hullet jog,
Men dirke hun kunde det selle Skrog,
Hun løb til Skoven, mig tog hun med,
Og vi kom begge ret godt afsted.
Den Gang var jeg kun en Unge.

Den anden Dag – ja Tiden jo gaar!
Da var jeg saadan en nitten Aar.
Jeg blev forlibt – jeg var ei klog!
Nær havde jeg blevet et ærligt Skrog.
Hvad Kjæresten vilde, det vilde jeg med,
Men hun gjorde Nar af min Kjerlighed,
Hun var som de andre af Evas Slægt,
Jeg blev da igjen en Tyveknægt,
Og det skal jo nogen være!

Den tredje Dag – ih nu, lad gaar!
Jeg maa vel slægte min Fader paa.
Af Sult min Moder forlængst gik bort,
Men jeg, jeg gjør det nu mere kort –
Lidt høit jeg hele mit Liv har tænkt,